

Krag: Det foreliggende Lovforslags § 1 er jo en Genganger, der aarlig staaer op af Graven, som vi har drøftet mange Gange, og hvortil Partierne gentagne Gange har taget principielt Standpunkt. Jeg og mit Parti med mig maa vedvarende mene, at naar man overhovedet skal fastholde Skatteydelse som Betingelse for kommunal Valgret — og det mener vi fortsat bør være Tilfældet —, er de Krav, der stilles i den gældende Lov, rimelige og vel begrundede. Det er jo alle ærede Medlemmer i dette Ting vel bekendt, hvad det var for Forhold, som havde udviklet sig i Tiden fra 1924 til 1928, og som gav Anledning til Ændringen paa dette Punkt i Lovgivningen om kommunale Valg. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet hævder, at den Skatteyder, som flytter, bliver bedre stillet med Hensyn til Skatteydelse som Betingelse for Valgret end den, der bor vedvarende i Kommunen. Det er jo ganske sikkert, at dette i visse Tilfælde kan indtræde, og det har vi ogsaa haft Opmærksomheden henvendt paa under Behandlingen af Loven af 4. April 1928; Forslag har været behandlet i Udvalg, som tilsigtede at sikre, at den flyttende ikke blev gunstigere stillet end den fastboende, men de praktiske Vanskeligheder, som knyttede sig dertil, var ret betydelige, og det administrative Besvær, som dette vilde foranledige, kunde i visse Tilfælde blive saa stort, saa man fandt, at det neppe var Umagen værd at træffe saadanne Bestemmelser af Hensyn til de spredte Tilfælde, som i saa Henseende vilde forekomme. Man lod derfor Sagen falde, men hvis den ærede socialdemokratiske Ordfører mener, at denne Ulighed er en af Lovens væsentlige Mangler, er vi naturligvis rede til at medvirke til, at denne Ulighed fjernes. Vi kan derimod i Aar lige saa lidt som i tidligere Aar medvirke til Gennemførelsen af § 1 i det foreliggende Lovforslag.

Hvad § 2 angaar, maa jeg mene, at det er en meget vidtgaaende Bestemmelse, Ministeren her stiller Forslag om, og en i Virkeligheden i det Omfang, der her er foreslaaet, lidet rimelig og gavnlig Beføjelse at give Kommunalbestyrelserne. Men som jeg allerede sagde under Forhandlingerne i Fjor om det tilsvarende Lovforslag, maa det erkendes, at man bør undersøge, om

Krisen paa dette Punkt har skabt et Problem, og hvis det er Tilfældet, maa det naturligvis tages op til Overvejelse og Prøvelse. Men jeg nægter ikke, at med den vidtgaaende Frihed, som her indrømmes Kommunalbestyrelserne, ogsaa med Hensyn til gamle Restancer, saa mange det skal være og i ubegrænset Omfang, frygter jeg, at Beføjelsen kan faa betænkelige Følger med Hensyn til Skatteindbetalingen til Kommunerne i den nærmest kommende Tid. Og det er i allerhøjeste Grad betænkeligt for Lovgivningsmagten og for den høje Regering, synes det mig, at medvirke til, at noget saadant skulde ske, thi Kommunerne er jo som Følge af Udgiftsbudgetternes Opretholdelse — for et stort Tals Vedkommende i hvert Tilfælde — kriseramte, og at gennemføre et Forslag af det Omfang, som § 2 er Udtryk for, vil efter min Opfattelse kunne blive skæbnesvangert for adskillige Kommuner Økonomi. Jeg tvivler heller ikke om, at en saa vidtgaaende Hensættelse, som der her er Tale om at bemyndige Kommunerne til, vil svække en fremtidig Fastholdelse af Kravet om Skatteydelse som Betingelse for Udøvelse af kommunal Valgret, en Svækkelse, som jeg vil anse for overordentlig uheldig. Men, som sagt, det bør undersøges, hvorvidt der her gennem Krisen virkelig er opstaaet et Problem, som gør det ønskeligt, at Lovgivningsmagten griber ind. Jeg minder om, at der gennem Foranstaltninger, som er truffet, er ydet betydelige Bidrag til Skatters Indbetaling til Kommunerne i det sidste Aar, men er der her et Problem, bør det naturligvis overvejes, i hvilken Grad det vil være paakrævet og virkelig begrundet at gøre en Indsats, og vi er naturligvis villige til under de kommende Udvalgsforhandlinger, som jeg gaar ud fra vil finde Sted, at tage Spørgsmaalet op til Prøvelse.

A. C. D. Petersen: § 1 i det foreliggende Forslag til Ændring i Lovgivningen om kommunale Valg er som allerede nævnt en gammel Kending. Mit Parti har ved foregaaende Behandlinger angivet sit Syn paa denne Ændring, og det er ikke forandret siden. Mit Parti mener stadig, at det er nødvendigt at fastholde som Betingelse for Valgret til Kommunernes Styrelse, at man betaler Skat, og som Følge deraf